

tanje Kamimurovega brodovja. Kamimura je bil v začetku z malim brodovjem odposlan proti jugu. Ko je plulo rusko brodovje mimo njega, se je hitro umaknil počasnejšemu ruskemu brodovju, ki je plulo naprej, se potem postavil daleč zadaj za ruskim ladjevjem in čakal, da je napadel Ruse od spredaj admiral Uriu, ki je bil s Kamimuro dogovorjen in šel Rusom naravnost nasproti iz otoka Iki. Potem je prihitel Kamimura in z Urijem vred obstreljeval Ruse. Kakor se razvidi iz vseh poročil, je pripomogla Japoncem do zmage velika hitrost njihovih ladij. Japonske ladje so namreč vedno prehitale ruske ladje, ki so hotele ubežati, tako, da so se postavljale v primerni oddaljenosti pred rusko vrsto. En del brodovja so pa Japonci vedno puščali za seboj, da je obstreljevalo rusko brodovje v hrbtu.

Politični ogled.

Državni zbor. Predsedstvo državnega zbora sklicuje poslance k seji državnega zbora za dan 14. junija.

Zadružna zveza in kmetijska družba na Kranjskem sta se smatrali doslej kot nekaki nasprotnici. Iz krogov Zadružne zveze pa prihajajo sedaj vesti, ki izražajo željo, da bi Zadružna zveza in kmetijska družba hodili složno skupaj, ker imata obedve isti cilj, koristiti kmetu. Tako je prav!

Deželna kmetska družba na Ogrskem je v svojem zadnjem zasedanju sklenila, da naj Ogrska skupno z Avstrijo sklene trgovinske pogodbe z drugimi državami in da se naj Ogrski dovoli, če tudi bi se kedaj ločila gospodarsko od Avstrije, prosti uvoz kmetijskih pridelkov v Avstrijo. Seveda, tako otročje neumna Avstrija pač nikdar ne bo, da bi se dala odpoditi od Ogrske, a na drugi strani ji šla v stiskah na roko! Ogrski kmetje potrebujejo Avstrijo, da ji lahko prodajajo svoje pridelke, za avstrijske kmete pa bi bilo boljše, ako bi se Avstrija in Ogrska gospodarski ločili in bi se zabranil uvoz ogrskim kmetiskim pridelkom. S tem bi naši pridelki mnogo na ceni pridobili.

Po slovanskem svetu. V Zagrebu je začela madžaronska stranka izdajati "Dnevni list". Kakor hrvatski madžaroni, obljubljuje tudi ta list, da bo delal za hrvatsko stran. — Pri ženitovanju nemškega cesareviča zastopa Rusijo veliki knez Mihael Aleksandrovič. — Po južni Dalmaciji, Bosni, Hercegovini in po Črni gori je bil dne 1. junija močan potres. Osobito Črna gora je hudo prizadeta. Mesto Skader je v razvalinah. — V Trstu je okrajni šolski nadzornik na šolski komisiji zagovarjal potrebo slovenskih šol v mestu Trst. — V Srbiji imajo zopet novo ministerstvo, na čelu mu je Ljuba Stojanović, iz sredine samostalnih mladih radikalcev. Skupščina je razpuščena in volitve bodo dne 23. julija. — Moravski listi poročajo, da je naučni minister dr. Hartel odredil, naj bo češki jezik prihodnje šolsko leto na nemških moravskih gimnazijah obvezen predmet.

živel. Rojaki, ljudstvo slovensko! Te orjaške in čile vrste so priča, da premagamo vse in ugonobimo, kar stega grabežljive prste po naši lastnini. Ono izdajstvo, ki oklepa od vseh strani naš narod, našo domovino, zatremo. Naš Stritar je prerokoval že davno, da

ti rod moj, mili rod! ti hudobije,
sovraštva razdejal boš carstvo kletu.
Komu pač v prsih blažje srce bije,
komu za bratov srečo bolj uneto?
Ti boš pomiril smrtne razprtije,
prinesel ljudstvom bračoljubje sveto.

Govornik je moral obmolkniti radi silnega bučanja ljudstva. Zastava je skrivnostno zaplapolala.

"Predragi Vidim vaše navdušenje, vidim vaše želje. Daj Bog, da bi ne ostale samo želje, ampak pokazale dejanja. Zastava, ona zastava, ki tako zmagonosno zaplapola nad vami, naj bo vaša. Pod njo se zbirajte, za njo pojdite . . ."

(Dalje sledi.)

Različni dogodki. Španski kralj Alfonz je obiskal Pariz. Ko se je dne 1. julija vračal iz gledališča, so španski zarotniki vrgli bombo proti njegovemu vozu, ki pa kralja ni poškodovala. — Sin nadvojvode Otona, nadvojvoda Karl Franc Josip pride kot poročnik dragonskega polka v Bilin. — Nemški cesarevič je pri slovesnem sprevedu, katerega je imel s svojo nevesto po Berlinu, povozil neko žensko ter jo smrtnonevarno poškodoval. — Francoski minister za zunanje zadeve Delcasé je dal svojo ostavko. — Nemškega kancelarja grofa Bülova je povzdignil nemški cesar v knežji stan. —

Dopisi.

Sv. Ilj v Slov. gor. (Nesramna nemška kultura.) Pokazali so se nam v pravi luč, — ti nemški kulturonošci. Ne zmenili bi se niti za nje, pa sami nas k temu silijo. Kaj nas briga vse njihovo hajlanje in tuljenje, samo naj nas puste na miru! Pa ravno tega ne morejo! In to je, česar jim ne moremo odpustiti. Imeli so na praznik Vnebohoda v kobači svojo šulferajnsko slavnost. Razpošiljali so velikanske lepake. Dobro pa Helcl ve, da mu domačini ne grejo na na lim, zato je kar zapovedal vsem nemškim in nemškutarskim društvom, da se morajo stavnosti udeležiti. A mož se je zopet prepričal, da njegova beseda le ni vsemogočna. Prišli so različne baže hajlovci posebno iz mesta. Veliko večino so imele ženske in otroci. Če bi jih sodili po obnašanju, bi lahko rekli, da so bili večinoma črevljarski učenci in pomagati.

Kar so imeli v kobači to, nas nič ne briga. A ni jim bilo dovolj, da so nas izzivali z izdajskimi frankfurtaricami, ni jim bilo še tudi dovolj, da so nas dražili s svojim divjim hajlanjem — vse to jim je bilo še premalo. V mraku so šli v gručah iz kobače in šli so izzivat mirne Šentiljčane. Ko pridejo mimo gostilne, kjer se je slovensko pelo, zažene eden izmed njih kamen v okno; šipa se je razdrobila in kamen je priletel v hrbet pri mizi sedečemu gostu. Šli so potem v drugo gostilno, kjer so pobili več čaš. Nazaj grede so tulili po živinsko. Srečala sta jih gospod in gospa, ki sta se vračala mirno domu. Gospa jih lepo pozdravi, a nemški nadutež se grdo zareži nad njo. Ko gresta naprej, prileti za njima zopet kamen in zadene gospo v nogo. Taka je tedaj nemška omika, takšna je takozvana nemška kultura. Kdo torej izziva, vprašamo Helclna, ki misli, da je on prvi angel miru tukaj med nami. Naj še pripomnimo, da se Slovencev nikdo ni ganil, pustili smo jih čisto pri miru. Ali pa bode vedno tako ostalo? Tega si ne moremo lahko misliti. Pri tako divjem izzivanju mora vskipeti kri tudi sicer najbolj mirnemu človeku. Tudi najbolj miren človek ne more dolgo ostati bladen poleg takih nesramnosti. In kdo bode kriv, če pride kedaj do resnih nemirov? Na to naj odgovori Helcl, vodja nemške šole in direktor kobače. Saj je v svojem govoru neki prav resno povdarjal, da Slovenci morajo izginiti, potlačiti jih bo pa sam nemški "bog".

Kdo je ta "nemški bog", sicer ne vemo; pa če se ne motimo, bo menda to sam pravcati Luter. Zato je tudi Helcl povabil za glavnega govornika nemškega luteranskega pastora iz Maribora. Povsod se je tedaj govorilo: Luter pride v Šentilj! Ta Helclova predznost pa je ljudi tako razkačila, da je tudi veliko takih ostalo doma, ki sicer radi gredo v kobačo. No, Luter sicer ni prišel, gotovo je bolj pameten kakor Helcl. A nekaj moramo tukaj pribiti. Kaj je neki Helcl nameraval s tem, da je povabil luteranskega pastora? Brez namena se to gotovo ni zgodilo. Ali še morebiti hoče med nas zanesti verski boj? Povemo mu, da tukaj zadene še na hujši odpor. Po dolgoletnih bridkih izkušnjah smo Slovenci dobro utrjeni v boju za svoje narodne pravice, a še bolj homo se znali po-

tegniti za našo in naših očetov sveto vero. Helcl, pomni: Luter je že tam, kjer ni muh, in tudi po tebi ne bo več ne duha ne sluha, a naša narodna zavest, posebno pa naša vdanost sveti katoliški veri, ne bo minila nikdar. Helcl in njegove kobače pa ne bo rešil niti Luter niti drugi nemški preroki in bogovi! Z Bogom za narod!

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Bračkovci in pl. Rainer.) Jurjevska šola je dobila novega šolskega ogleda, jamiškega Slaviča. To vam je mož, ki si šteje v največjo čast, da sme biti Wratschkov ljubljenc. Ta čudak bi vse odličnejše službe sam rad imel. Wratschki z voza pomaga in kadar ga Slanovka dobro nakrmi, mu gor pomaga, "rihtar" bi rad bil itd. No zdaj so ga "foter" Wratschko pri skrajno neprijetnem Rajnerju priporočili, da ga je postavil čez šolo. Slavič ogleda pri Sv. Juriju, Matjašič pri Sv. Duhu, ljubeznjiva brata, na katera sme Wratschko ponosen biti! Za živinskega ogleda že "pašeta", za šolskega ne! Mislimo pa, da se slavno jurjevske učiteljstvo "velikega" Slaviča ne boji.

Dne 29. maja je "slavni" okrajni zdravnik Varda otrokom jurjevske fare osepnice vcepljal ali "koze stavil". Dozdaj se je to vršilo v gostilni gospe Trstenjakove v Vidmu, letos je pa nebodigatreba Rainer za to odločil Slanovkino gostilno na Jamni. Zakaj neki? Ja, Slanovka je velika častilka Wratschka, gospa Trstenjakova pa neče biti! Narodne matere, drugo leto ne ena ne nesi svojega otroka k Vardovim "kozam", ako se vam ne določi zato narodna gostilna, šola ali druga poštena hiša!

Jurjeviški narodnjaki! Tako delajo z vami tisti, ki bi vas po svoji službi morali čislati, tako vas zaničuje slavni Rainer, ki se od vašega davka živi! Klin sklinom! Oni vam tako usiljujejo bračkovce, vi jih pa pri vsakršnih volitvah prisilite, da bodo tihi! Pred vsem z bračkovci ven iz občinskih zastopov! Torej pa narodni volilci okoslavske, terbegovske in galuške občine, na noge! Vsi na volišče, za pol dneva naj vas ne zadržuje ne delo ne drugi oziri! Kateri dajete pooblastila, dobro jih napravite in vprašajte izvedence, če so prava! Zvunski narodni posestniki v teh občinah, naj se vam ne vnoža pot k volitvam! Drug drugega navdušujte! Ne gre se za osebe, gre se za vašo čast, gre se za dobro stvar! Tu ne kaže rok križem držati; neznajčnost je reči: "saj bo tudi brez mene minilo"; narodni izdajalec je, kdor s svojo odsotnostjo pomaga bračkijancem do vlade! V zasebnem življenju pomagajte tudi štajercijancem, če so v potrebi, a pri volitvah si morate bitin nasprotniki, oni so vaši sovražniki, vi bodite njihovi. Zakaj bi peščica nemškutarskih bračkijancev vladala dične slovenske občine!

Iz Ciglenc pri Vurberku. (Smrt. — Našim štajercijancem.) Pred kratkim smo pokopali sposhtovanega posestnika Jožefa Dvoršaka, kateri je s svojo drugo ženo obhajal zlato in biserno poroko. Po biserni poroki je še živel štiri leta. Umrl je blizu devetdeset let star. Bog mu daj večni mir in pokoj!

Sedaj se je natančno izvedelo, da v Ciglence prihaja ptujski "Štajerc". Tukaj naznamim slabe nasledke te strupene krote. Bil je mali posestnik, kateri je na svojem posestvu lepo gospodaril in s svojo ženo mirno živel. Kakor hitro pa je začel ptujskega "Štajerca" brati, udal se je zganjepitju in dne 31. velikega travna se je obesil v hlevu. Pri sebi je imel ptujsko giftno krote.

Tudi v dve drugi biši, katere sedaj ne bom imenoval, prihaja ta grdoba. V eni teh biš so mali in odrasli otroci. Najbrž hočeta oče in mati vzgojiti svoje otroke po Štajercem receptu. Dobro vam je znano, koliko hudega napravi. Varujte se torej slabih časnikov, tako kakor strupenega gada. In zakaj? Le oglejte se malo naokrog, kaki so pristaši